

Oponentní posudek diplomové práce

Autor/ka DP: Bc. Tomáš Jirutka

Název práce: Historie liberecké Oblastní galerie do roku 1989

Oponent/ka: PhDr. Věra Laštovková

Hodnotící kritéria	Splňuje bez výhrad	Splňuje s drobnými výhradami	Splňuje s výhradami	Nesplňuje
A. Obsahová				
V práci jsou vymezeny základní a dílčí cíle, které jsou v koncepci práce patřičně rozpracovány. Cíle jsou adekvátně naplňovány.	☒	☐	☐	☐
Práce splňuje cíle zadání.	☒	☐	☐	☐
Studující využívá a kriticky vybírá primární a/nebo sekundární literaturu.	☒	☐	☐	☐
Práce má vymezen předmět, je využito odpovídajících metodologických postupů.	☒	☐	☐	☐
Výstupy výzkumných částí jsou adekvátně syntetizovány a je o nich diskutováno.	☐	☒	☐	☐
V práci je využita odborná terminologie a jsou vysvětleny hlavní pojmy.	☐	☐	☐	☐
V práci jsou formulovány jasné závěry, které se vztahují ke koncepci práce a ke stanoveným cílům.	☒	☐	☐	☐
B. Formální				
Práce vykazuje standardní poznámkový aparát a jednotný způsob citací v rámci práce, je typograficky jednotná.	☐	☒	☐	☐
Studující dodržuje jazykovou normu, text je stylisticky jednotný.	☐	☒	☐	☐
Text je soudržný, srozumitelný a argumentačně podložený.	☐	☒	☐	☐
C. Přínos práce*	☒	☐	☐	☐

Slovní hodnocení práce:

Slovní hodnocení je součástí samostatné přílohy

Práce splňuje požadavky na udělení akademického titulu Mgr.:

ANO

Práci doporučuji k obhajobě:

ANO

Návrh klasifikačního stupně:

výborně

Náměty pro obhajobu:

Datum: 29. 5. 2018

Podpis:

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Benjamin', is written over a horizontal line.

Příloha k oponentnímu posudku DP Tomáše Jirutky

Téma diplomové práce studenta Katedry historie FP TUL Bc. Tomáše Jirutky „Historie liberecké Oblastní galerie do roku 1989“ bylo zvoleno dle mého názoru velmi dobře a v souladu s potřebami významné kulturní instituce sídlící v Liberci.

Počátky první veřejné sbírky obrazů, kreseb a grafik v Liberci spadají do 70.ých let 19. století. Část této muzejní sbírky výtvarných děl se během let stala základem pro vznik samostatné specializované instituce, která však až do této chvíle neměla podrobněji zpracovaný svůj vývoj a historii. Po dobu, kdy byla sbírka obrazů, kreseb a grafických listů umístěna v budově nynějšího Severočeského muzea (tehdy Nordböhmisches Gewerbemuseum), sdílela s ostatními muzejními sbírkami jejich osud a tudíž je zmiňována v odborné literatuře věnované historii libereckého muzea. Po skončení druhé světové války, kdy se souhrou okolností a hlavně nesmírné snahy i obětavosti libereckého patriota Jaro Berana, postupně stěhovala většina děl, původně uložených ve výtvarném oddělení muzea, do budovy tzv. Liebiegova paláce se fakticky, i když ne ještě administrativně, osamostatnila od muzea. Od roku 1945, resp. 1946 se tak datuje vlastní samostatná historie nově se utvářející instituce.

Autor diplomové práce vynaložil časově velmi náročné úsilí, když se musel probrat množstvím nezpracovaného archivního materiálu uloženého v OGL a v SOkA v Liberci. Literatury vztahující se k tomuto tématu je minimum, takže musel vycházet převážně z archivních pramenů, které hlavně ve 2. pol. 40. tých let i následně až téměř do konce 50. tých let jsou kusé a ve své většině jsou součástí pozůstalosti Jaro Berana uložené v SOkA Liberec. Jaro Beran, správce a posléze první ředitel galerie, nerozlišoval své písemnosti na soukromé či pracovní, takže v archivu OGL je z této doby pouze minimum písemného materiálu. Drtivá většina dokumentů vztahujících se ke galerii je uložena ve fondu Jaro Berana v SOkA Liberec. Ještě ani z 60. tých let se v OGL nedochovalo příliš mnoho archivního materiálu, který je neúplný a torzovitý. Teprve k 70. tým a 80. tým letům 20. století měl autor k dispozici větší množství pramenných materiálů, z nichž mohl vycházet při své práci. Dle mého názoru získal z dostupných písemných pramenů i osobního svědectví pamětníků, (až na výjimku v osobě Prof. PhDr. Bohumila Nusky) bývalých zaměstnankyň OGL, maximum poznatků, které uplatnil ve své diplomové práci.

Práce je strukturována přehledně a události jsou řazeny chronologicky. Rozdělení jednotlivých kapitol podle doby působení ředitelů bylo zvoleno vhodně a odráží dobu a celkové chování instituce i jejích zaměstnanců. Na vymezeném rozsahu zpracoval Jirutka všechny hlavní události formující vznik a vývoj instituce, zaměřil se nejen na právní stránku, ale i na výstavní a uměleckou činnost. Domnívám se, že v práci neopominul žádnou z důležitých událostí vymezeného období.

Vzhledem k velkému množství nezpracovaného archivního materiálu i nejednoznačné formulaci některých dokumentů se autor dopustil několika drobných nepřesností a

nepochopení. Např. v Kap. 6.3 Činnost galerie v 80.tých letech uvádí cit.:“ na školy byly odesílány putovní výstavy originálů i reprodukcí.“ Do škol se v 70. tých a 80. tých letech posílaly z bezpečnostních důvodů pouze tematicky sestavené soubory reprodukcí s doprovodným metodickým listem. Výstavy originálů, které byly vytvořeny z vybraných obrazů, kreseb či grafik ze sbírek OGL, se půjčovaly např. do divadla ve Varnsdorfu, do muzeí v Rumburku a Děčíně či do některých závodních klubů v okresech působnosti OGL. Další drobná nepřesnost se např. opakuje ve jméně blízkého spolupracovníka ředitele Vladimíra Volšičky, Ladislava Zákouckého. V Kap. 6.1 Personál na str. 89 uvádí autor cit.: Volšička proto přijal ke dni 1. 5. 1971 svého bývalého učitele z dělnické přípravy Vladislava Zákouckého“. V příloze č. I Přehled proměnných výstav v letech 1946 - 89 je v roce 1976 správně uvedeno jméno Ladislava Zákouckého, který vystavoval v OGL svoje grafiky a kresby.

Po formální stránce bych doporučila autorovi diplomové práce, aby v budoucnu věnoval více času a pozornosti závěrečným korekturám svého textu a odstranil tak nedostatky v podobě chybějících či nadbytečných písmen i další pochybení.

Jako bývalá dlouholetá pracovnice OGL a posléze i její ředitelka však s potěšením konstatuji, že na podobné zpracování počátečních více než čtyř dekád své historie čekala galerie velmi dlouho a jsem ráda, že konečně v této podobě existuje. Autor splnil vše, co si předsevzal a jeho diplomová práce je velmi důležitá a využitelná i pro samotnou Oblastní galerii v Liberci.

PhDr. Věra Laštovková